

[Arentoft]

Derfor vil jeg gerne spørge socialministeren, hvilke regler man har inden for socialministerens ressortområde for, at noget sådant ikke kan ske inden for det sociale område. Vil jeg kunne ringe op og sige, at jeg sidder i socialforvaltningen i Århus, og bede om alle oplysninger på mit eget CPR-nr. og fluks få dem udleveret? Er der nogen kontrol med, at disse ting udleveres? Vil man gå over til eventuelt at sige: de kan komme skriftligt i morgen til den opgivne adresse, eller hvorledes vil man forhindre et sådant misbrug inden for socialministerens ressort?

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne takke for den stort set positive modtagelse, lovforslaget har fået af tingets partier. De eneste, der har været helt afvisende over for forslaget, har været et flertal i fremskridtspartiet, men altså ikke engang hele fremskridtspartiet.

Jeg vil gerne takke, ikke fordi jeg tager det som et udtryk for, at SFs lovforslag nu bliver vedtaget – for jeg har jo også kunnet tolke de bemærkninger, der er kommet sådan, at det bliver det måske lige knap nok – men fordi jeg i hvert fald tager det som udtryk for, at der er en bred tilslutning her i tinget til, at vi bliver nødt til at debattere disse ting grundigere, end vi hidtil har gjort.

Nu er vi jo i den tilfældige, men måske alligevel positive situation, at det er den, der som justitsminister gennemførte registerlovene, der nu skal besvare de spørgsmål, vi stiller i socialudvalget med hensyn til tavshedspligten netop inden for dette område. Det betyder i hvert fald, at socialministeren meget nøje har fulgt det arbejde med registerlovene, de love, som nok var dem, der gjorde, at vi fra SFs side fandt det nødvendigt at fremsætte dette forslag nu.

Socialministeren refererede fra betænkningen til lov om offentlige registre, og socialministeren vil sikkert også erindre, at vi fra socialistisk folkepartis side dengang stillede ændringsforslag om, at ordet »særlige« udgik, sådan at de begrænsninger i videregivesregler, der gælder for oplysninger, der er omfattet af særlig tavshedspligt, kom til at gælde for alle oplysninger, der var omfattet af tavshedspligt.

Socialministeren vil også huske, at det ændringsforslag blev stemt ned, og det er derfor, vi mener, debatten ikke er slut.

Det kan godt være, vi ikke har fundet den præcis rigtige formulering. Vi har taget den formulering, som gjaldt i den gamle børne- og ungdomsforsorgslov, og vi har valgt at koncentrere os om de tre love inden for socialområdet, som vi mener ligger inde med de mest følsomme oplysninger, og ud fra det vil vi så gerne debattere videre.

Jeg kan takke socialministeren for tilsagnet om at nedsætte et udvalg, der skal kulegrave disse problemer; vi er enige i, at der er store problemer, som kræver kulegravning. Så må jeg, næsten som jeg plejer, når jeg får et sådant svar, sige, at jeg ikke håber, dette udvalg nu skal sidde i flere år og kulegrave disse problemer, for nok er de store, men vi trænger altså også til at få en løsning på dem.

Derfor vil jeg gerne støtte det, den socialdemokratiske ordfører, fru Eva Gredal, sagde. Jeg håber, at det udvalg, der bliver nedsat, vil være lydhørt over for de ting, som vi måtte finde frem til i folketingets socialudvalg, for jeg kan forstå på tingets medlemmer, at der er bred interesse for, at vi – uanset udvalgsnedsættelse eller ej – i hvert fald for så vidt angår de sociale love, giver os til at kulegrave problemerne oppe i socialudvalget, og så håber jeg, at man vil tage de ting, vi når frem til dér, med i sit udvalgsarbejde.

Der er ingen tvivl om, at socialministeren og jeg er uenige om, hvad det er registerloven har gjort. Socialministeren siger, at registerloven har skabt fornuftige rammer. Jeg mener altså, at registerloven har svækket de rammer, der lå omkring socialarbejdernes tavshedspligt, og det er selvfølgelig derfor, vi har fremsat lovforslaget netop nu.

Jeg er også blevet spurgt, om det er på grund af politisagen fra Århus, at vi har fremsat det. Det er ikke lige præcis derfor, vi har fremsat det. Der er faldet højesteretsdom i den sag fra Århus, og selv hvis dette lovforslag blev vedtaget, ville der også kunne falde sådan en højesteretsdom – det er der ingen tvivl om – men sagen fra Århus var medvirkende til, at vi stillede ændringsforslagene i forbindelse med registerloven.

Så skal jeg knytte nogle bemærkninger til noget af det, de forskellige ordførere har